

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Kokopisati se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravništvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatelj
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 118.

V Ljubljani v ponedeljek, 21. julija 1884.

Tečaj I.

Notranjskim rojakom!

Dne 25. avgusta vršila so bode v Postojni volitev deželnega poslanca za kmetijske občine postojnsko-logaškega okraja. Mesec dni nas še loči od tega važnega volilnega akta, a vendar treba že sedaj dobro preudarjati imenitno to zadevo ter se zjediniti o osebi kandidata, kateremu hočejo volilci izkazati svoje častno zaupanje.

Novoga poslanca bodo Notranjci imeli voliti, kajti po našem mnenju je absolutno nemogoče, da bi prostovoljno odstopil dr. Zarnik zopet hrepenel po izpraznenem sedežu. Mi si sploh ne moremo drugače tolmačiti onega koraka, s katerim je bivši zastopnik notranjski iznenadil slovenski svet, nego s tem, da se je naveličal političnega delovanja v deželnem zboru sploh. Ako temu ni tako, ako dr. Zarnik zopet reflektuje na poslansko čast, potem, bodimo odkriti, je postopanje njegovo uprav frivolna burka z interesi njegovega volilnega okraja. Kajti kateri vnanji povod prisilil je gospoda doktorja do njegovega nepričakovanega sklepa?

Poslanec sme odložiti svoj mandat le v tem slučaju, ako se mu po sprejetih nezaupnicah dozdeva, da je izgubil zaupanje svojih volilcev, ali ako je v zbornici sami in med lastno stranko nastal zevajoči načelni razpor med njegovim prepričanjem in med nazori njegovih kolegov. Niti jednega niti drugega nismo opazili pri dr. Zarniku. Noben pojav od strani volilcev ga ni silil, sklicevati se na javno voljo, razodevajočo se na volilnem torišči, noben hrupen prizor v zbornici ni svedočil o njegovem protivju z narodno večino. Kajti ako se pripoveduje, da je znani sklep o dovolitvi neznatne svotice 600 gl. za neobligatni pouk v drugem deželnem jeziku, sklep tedaj, kateremu so pritrjevali jednoglasno vsi ostali narodni zastopniki, kojega je v finančnem odseku najbolj vneto zagovarjal baš doktor Zarnikov somišljenec in kolega dr. Vošnjak, ga izteral iz deželne sobane, potem še veliko bolj razumimo postopanje zgovornega dok-

torja. Recimo, da se mu je ta malostna zadeva v istini videla neznosen atentat na narodni program, potem je imela biti sveta dolžnost njegova, dvigniti se s svojega sedeža in z ono naravno impetuzno zgovornostjo, katera mu je prirojena, pobijati opasni predlog. Ako bi objavil veljavne utemeljene razloge, Bog zna, če se mu ne bi pridružila večina narodnih zastopnikov, gotovo pa bi glasna hvala mu donela iz ust zavednih njegovih volilcev. Toda zapustiti bojišče, tarnati po samotnem hodniku, v elegičnih monologih razlivati bolest žaljenega narodnjaštva, pest stiskati v žepu, a potem sklicevati se na volilce, češ, da mu bodo ti sijajno zaupnico votirali za malodušnost njegovo, to bi bila tako gorostasna naivnost, da je ne bi mogli pripisavati niti najhujšemu političnemu protivniku, koliko bolj pa narodnemu kolegi! Ako je bivši poslanec notranjskih kmetijskih občin se hotel uveriti o pristaem mišljenju svojih volilcev, sklical naj bi bil volilni shod in tam bil se bil lahko prepričal o svojem razmerju k narodnemu mnenju. Ali odstopiti od poslanstva, le iz tega vzroka, da se revnemu okraju naloži težavno breme nove volitve, da se ubogim volilcem prizadeva trud in trošek, denarna izguba, ki znaša nekoliko tisočakov, da se v deželo, prepotrebno resnega mirnega delovanja zopet privabi strastna agitacija in srditi strankarski razpor, to bi bilo po vsem neplemenito, nedomoljubno. Odločne moramo tedaj, navzlic nasprotnim govoricam, odbijati nesmisel, da bi dru. Zarniku še enkrat bila volja, prevzeti kandidaturu ali potruditi se za mandat, kateremu se je ravnokar prostovoljno, brez vsakega razloga bil odpovedal. Kdor drugače sodi, dela očitno krivico narodnjaku dr. Zarniku!

Novoga zaupnega moža bodo si tedaj morali izbrati notranjski volilci, — a kake lastnosti morajo dičiti njih izvoljenca? Da bode novo voljeni zastopnik jasen značaj, zvesto udan staročastnemu avstrijskemu cesarstvu, prošinjen gorke ljubezni do slovenskega naroda in blagodneče materinščine, o tem niti dvoma ni.

Skader; mesto Skader je pribežališče nezadovoljnic in jeznic; šla je stanovat k svoji prijateljici, pa bo ostala tukaj, dokler mož, ki jo ima sicer rad, po njo ne pride. Ta efendij, uradnik v zunanjem ministerstvu, se je oženil s sužnico Arabko, katera je prav te dni začela se učiti turški od zalve, ker ni hotel imeti opraviti z rodovinci in s sorodniki rodovincev. Ona lepa ženkica je ločena od moža ter čaka zdaj, da bi jo efendij nazaj prosil. Ona gospa tam dolu se je uže dvakrat ločila od svojega moža, zdaj pa želi, da bi se zopet z njim omožila. Tista Zamorka tam le, z ognjenimi očmi, je sužnica iz Habisinije, katero je imenitna gospa iz Kahire poklonila veliki gospi v Štambulu, ki je pa umrla ter jo naredila gospodarico v svoji hiši. Tisti-le efendij, ki ima dobrih petdeset let, je bil oženjen z deseterimi ženami.

Ta starka, okolu katere ošabno visi zelena obleka, se more pohvaliti, da je bila zakonska žena dvanajsterim možem. Ona-le gospa si napravljva denar, da kupuje štirinajstletna dekleta, katere poučuje v glasbi, v plesu, v petju, v lepem gosposkem obnašanju, potem pa je

Mrzla burja, katera brije po sivih kraških pečinah, utrdila je narodni ponos v moževskih prsih naših Notranjcev, tako ukoreninjena je narodna zavednost med tem vrlim rodod, da je po vsem nemogoče le nekoliko glasov priberačiti protinarodnemu kandidatu. V tem oziru je probujena Notranjska uprav prvoborniteljica drugim Slovincem, in uverjeni smo, da tudi pri tej priliki ne bode sramote delala častnim svojim tradicijam.

Narodno, slovensko in avstrijsko prepričanje bodi tedaj prvi pogoj novemu kandidatu — natančno poznanje domačih odnošajev in krajevni potreb, združeno z resno, tvorno voljo, posvetiti vse svoje sile duševnemu in gmotnemu blagru volilnega okraja — mora biti drugi. V tem oziru se od nekdanj nismo mogli prečuditi prebrisanim Notranjcem, da so navzlic prirojeni jim nadarjenosti tako radi posegali po kandidatih nedomačinih, kateri notranjskih razmer niti od daleč poznali niso. Saj je dovelj probujenih, razumnih veljakov med Snežnikom in sivim Nanosom, dovelj možakov v cerkniški dolini, na Pivki in v kotlini planinski in logaški, da ne treba baš iz Ljubljane si poklicati odvetnika, češ, ta naj zagovarja naše potrebe, o katerih se mu navadno niti ne sanja!

In bolj nego kedaj bode potrebovala zdaj Notranjska v deželnem zboru zastopnika, kateri bode vestno zastopal njene koristi. Sedaj bode narodna večina imela dokazati svoj postavodajni poklic, sedaj mora prepričati svet, da je sposobna tudi za stvarno delo. S praznimi frazami, s kojimi se sicer kratkočasi in zabava neka kategorija galerijskih poslušalcev, v istini pa le dragi čas trati — ni pomagano. Važne osnovne postave čakajo rešitve, treba bode novega občinskega reda, nove cestne in šolske postave, trebalo bode zakonov, kateri bodo imeli pomagati hirajočemu kmetiskemu stanu, — in vsemu temu mora biti podlaga temeljito znanje dotičnih, po raznih pokrajinah različnih razmer. Druge važne zadeve se sploh le tičejo Notranjske; n. pr. predloga zakona o pogozdovanju Krasa je izključno namenjena notranjskim

prodaja s petstotnimi odstotki. Vidiš, tukaj je druga gospa, o kateri ti morem kaj natančnega povedati: Čerkezka je, kupljena v Tophanu za stoindvajset turških lir, a pozneje prodana za malenkost od štiri sto lir. Ta tukaj, ki si popravlja feredže, je doživela čudnih zgodeb: najprej je bila sužnica, potlej odaliska, na to žena, zatem ločenka, potem spet soproga, zdaj je vdova, ter se na novo mož. Glej tega efendija; v čudnem stanju je, ne bi ugenol tega nikdar — njegova žena se je zagledala v nekega skopljenca, in da bi mogla v miru voditi tako nenaravno duševno ljubav, pripravljena je s čašo slabe kave svojemu možu poslužiti, da je bo imel dosti enkrat za vselej. Lepi tale paša, ki bo imel svojih štiriindvajset let, je bil pred mesecem dni siromaški častnik v cesarski straži, pa ga je sultan kar poprek imenoval za pašo, hoteč ga oženiti s svojo sestro; s sultanko se ni šaliti, saj se ve, da je ljubosumna kakor slavec, in ako bi bolje pogledali, videli bi sužnico, ki gre za njim, s sokolovim očesom opazujoč ga, kam se bo ozrl. Glej ono lepo ženo, le pogledati jo je treba, pa se boš prepričal, da

Listek.

Turkinje.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

Ko bi bilo med Turki, kakor jih je med nami, toliko živih glasnikov lepega sveta, zlasti krasnega spola, ki vedó vse, ki pripovedujejo vse, tako rekoč živi časopisi, bila bi res čudna zabava. Zabava ta bi bila ob enem preprijetno preučevanje carigradskih šeg in navad, ko bi se kakov praznik vstopil pred uhod k Sladkim vodam evropejskim, pa takega glasnika, ki gre mimo tebe, pobaral po mestnih in grajskih zanimivostih. Nič ne škodi, če tudi ostanemo sami, brez takih glasnikov. Stvari imamo, osebe si moremo nadomisliti. Vsaj meni se zdi tako, kakor da prav ta trenotek poslušam in gledam. Ljudstvo suje memo mene, Turek mi s prstom pokazuje in besediči: „Ta dama se je skregala, ni tega dolgo, s svojim možem, pa je šla stanovat v

potrebam, in vprašanje o prodaji reške in bistriške vode je isto tako specifično notranjska zadeva. A kako hoče pri takih prilikah notranjske koristi zastopati, braniti jih z živo besedo, z vnetim prepričanjem poslanec, kateremu je Notranjska znana le od tega, ker se je morda parkrat z brzovlakom peljal skozi Notranjsko ter pridremal v Trst ali ker je na Binkoštni ponedeljek si površno ogledal stalaktite postojinske jame?!

A prazno je vse teoretično in praktično znanje, ako se poslanec ne zaveda svojih poslanskih dolžnosti, ako mu srca ne prejšnja ljubezen, tvorna ljubezen do naroda, kateri mu je skazal častno zaupanje! Kdor je prevzel težavno breme narodnega zastopnika, znati je moral, da je s tem korakom vso svojo delavno moč posvetil svojim mandatarjem. Podoben je nekako ljudskim tribunom v starem Rimu. Le-ti imeli so nalog, braniti plebejca pred nasilstvom plemenitašev; zaradi tega se izvoljeni tribun celo leto ni smel čez noč ganiti iz mesta, in hišne duri njegove morale so vedno, noč in dan, odprte biti vsakemu, kateri je hotel posluževati se njegove pomoči. Notranjci v tem oziru pač niso bili tako srečni! Pripoveduje se o nekem notranjskem poslancu, do katerega se je obrnila velika tržna občina njegovega volilnega okraja s prošnjo, naj ji sestavi ali prav za prav le pregleda in popravi molbenico za ustanovitev posebne sodnije v dotičnem trgu. A naš slovenski tribun, glasán kakor Kleon, kadar treba z besedomi naglašati ljubezen do domovine, smatral je to stvar s stališča praktičnega odvetnika, pregledal je dotični načrt, nekoliko ga površno popravil ter od svojih volilcev za ta nezatni trud zahteval — visok honorar s poštnim povzajem! Posamezen slučaj, rekli bodo zagovorniki njegovi, malenkost morda — a baš v takih potezah se razodevajo sebične ali nesebične namere narodnih izvoljencev!

Pozor tedaj, rojaki notranjski, sedaj ko se bliža dopolnilna volitev v deželni zbor! Troje lastnosti morate zahtevati od svojega kandidata: da je avstrijski in slovenski rodoljub z dušo in s telesom, pripravljen braniti vaše narodne in verske svetinje, da pozna vaše razmere ter da je moža dovelj, braniti vaše koristi na odličnem mestu, kamor ga bode poslali, odločno, brez strahu, in brez — sebičnosti!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Brzobjav v zadnjem broju našega lista je poročil, da je odbor za verifikacije v deželni zboru **moravskem** zaključil z 9 proti 5 glasovom, da se ima volitev namestnika moravskega dr. grofa Schönborna ovreči. Izvestitelj dr. Weeber je izjavil, da bi se prav

je cvet seraja; pred nekoliko meseci se je bila omožila z nekim uradnikom iz vojnega ministerstva, po njej je sprog stopil z eno nogo v cesarski dvor, v kratkem bo skočil še dalej ter izpodrinil svojega visocega predstojnika. Tole petletno dekletce je zaročeno z osemletnim dečkom; majhinega zaročnika so stariši peljali, majhino zaročnico obiskat, ali kako se je bil razjaril, izvedevši, da je bil dekletce pred njim poljubil nek njegov meter visoki sorodovineček. Vidiš jo, staro čarodejko, ki je dala včeraj zaklati dva ovna v zahvalo Alahu, da jo je rešil pristujene snahe. Vidiš jo tukaj, hudičovo babo, katera uničuje nasledke ljubavnih spletek, kajti ako sužnica rodi, je gospodinja ne sme več prodati, gospodar pa jo mora živiti. Ona pošast tamkaj ni nič boljša; ona ima dajati spričevalo, je li je sužnica, katero kani gospodar vzeti v hišo, čisto zlato. Onale, s zakritim obrazom, v lilabarvenem plašču, je žena mojega prijatelja, ki je Turčin, toda ona ni Turkinja temveč krščanka, ali tega nikomur ne pravi, ne iz obzira do moža, ampak iz obzira na ženo; ona gre v cerkev vsako nedeljo in vsak praznik; veš, koran ne prepoveduje oženiti se s krščanko;

za prav moral protikandidat Protzkar poklicati v deželni zbor, no glede na mnoge nepravilnosti, ki so se godile pri volitvi, naj se volitev sploh ovreže. Kakor se „Presse“ iz Brna brzobjavlja, niso trditve dr. Weeber dokazane, temveč so to samo podatki onih, kateri so proti volitvi protestirali. Manjina odbora za verifikacije misli, da bi se moglo k večjemu ovreči 16 do 20 glasov, tako da bi bila še zmiraj večina volilnih glasov za grofa Schönborna, ki je pri volitvi dobil 360 od 655 oddanih glasov.

V **tirolskem** deželnem zboru razpravljalo se je v soboto o predlogu južnotirolskih poslancev, naj se ustanovi poseben deželni zbor v južnem Tirolu. Predlog zavrgel se je precej pri prvem čitanju C. kr. namestnik je izjavil, da govore proti predlogu ne samo administrativni, nego tudi politični in državopravni oziri.

Zadnjo soboto vršile so se v velikem sestvu volitve za deželni zbor šlezijijski; izvoljeni so: baron Bees, grof Larisch, grof Kuenburg, baron Speus, baron Sedlnitzki, Moritz Rohrmann, Adolf Latzel, baron Pillersdorff in Gustav Mentel.

Deželni zbor **gališki** sestel se bode dne 2. septembra.

Prošli petek prispel je v **Prago** poseben gledališni vlak iz Budimpešte, s katerim se je pripeljalo okolo 300 Čehov in čez 100 Madjarov. Prišleci bili so na kolodvoru od čeških veljakov in velike množice ljudstva navdušeno sprejeti. Vseučilišni profesor Brabek pozdravil je došle v madjarskem jeziku ter naglasil, da so Madjari prvi neslovanski rod, kateri je prišel občudovat hram česke umetnosti. Urednik lista „Pesti Napló“, Szöke, naglasil je tudi v madjarskem jeziku, da Madjari z zanimanjem in iskrenim prijateljstvom spremljajo duševno napredovanje.

Iz Budimpešte se poroča, da se bode predlog o reformi gospodske zbornice ogerskemu državnemu zboru predložil najbrže še le početkom 1885. leta. Gledé prodolženja mandata razpravlja se sedaj v prašanje, je-li naj se mandat podaljša na 4 ali 5 let.

Tuje dežele.

„Pol. Corr.“ poročajo se iz Sofije podrobnosti o sestavi novega **bolgarskega** ministerstva. Po omenjenem poročilu sprejel je Karavelov predsedništvo in finance ter komunikacije, trgovino in poljedelstvo; Slavejkov mioisterstvo notranjih zadev; Canov ministerstvo vnanjih zadev; Karolev nauk in bogočastje, a Radoslavov justično ministerstvo. Do sedaj se ne da še razsoditi, bode-li novo ministerstvo imelo daljši obstanek nego prejšnje; dežela sevéda bi potrebovala notranjega in vnanjega miru.

Kakor „Agence Havas“ poroča, zavrgli so v zadnji seji londonske **konference**

treba je, pravi koran, da si umije obraz in roke, pa bo očiščena. — Ah, kaj smo spregledali! Memo je zdrdrala serajska kočija; v njej je bila sultanka; spoznal sem jo po rudečkastem konopcu na vratu intendantovem; ta kaduna, darilo smirenskega paše, ima največe oči pa najmanjša ustca v celem cesarstvu. Kader koran prestopi, da se bo, ko jo bosta sodila angela, Nekir pa Mukir, opravičila z navadno lažjo, da je imela tisti hip oči zaprte ter da ni vedela, kaj pravi koran.

So li Turkinje tudi nezveste? In pa še kako! V krščanskih nazorih odgojeni poročé, da to pri stanju Turkinje ne more biti; in vender je temu tako, je proti našemu pričakovanju. Ukljub efendijevi ljubosumnosti, ukljub čuječnosti kopljenecv, ukljub sto in sto šibam, ukljub temu da turški možje med seboj sestavljajo neko družbo za varnost zakonske zvestobe, ukljub vsemu temu se more trditi, da carigradske zagrinjalenke ne greše manj kakor nezagrinjalenke po mnogih mestih krščanskih. Ko bi tega ne bilo, bi tudi Caraghevz tolikrat na jeziku ne imel besede „kerata“, katera pomeni, prevedena z zgodovinsko ime, Menelaja. Ali kako je to mogoče? O mogoče

finančni veččaki angleške predloge gledé znižanja obrestij egiptovskega državnega dolga z vsemi glasovi proti onim angleških zastopnikov. Verjetno je, da bode tudi plenum konference dotični predlog zavrgel ter da se bode konferenca brez kakega vspeha zopet razšla.

Sinovi „nebeškega kraljestva“ nimajo posebno mnogo poguma. Komaj so Francozi malo s sabljo zarožljali, uže so **Kitajci** izjavili, da so voljni dati zadovoljščino za zavratni napad v Long-Sonu. Kitajci bodo čim prej ostavili Long-Son, Lo-Kai in Kao-Baok. Razprave o denarni odškodnini, katero ima Kitajska plačati Francozom, se ne nadaljujejo.

Dopisi.

Z **Dolenjskega** 20. julija. (Izv. dop.) Gospod vodja meščanske šole v Krškem nam je poslal svojo ravnokar izšlo knjižico „Opis krškega okrajnega glavarstva,“ za katero smo učitelji tega glavarstva, izimši g. Ravnikarja in znabiti še katerega napetneža, gospodu L. prav hvaležni. Resnica je, da je marsikom izmed nas bolj znana Avstrija, Evropa, kakor pravi g. pisatelj, nego naše domače okrajno glavarstvo. Da bi bila knjižica lahko bolj popolna kakor je, je resnica; samo gospodje učitelji, katere je gosp. L., ko je pričel sestavljati pričujoči opis krškega okr. glavarstva, pomoči prosil, bi bili morali malo pridnejši biti. Svojo občino mora gotovo vsak učitelj dobro poznati; zato mu nje opis ne more bite težaven. Toda preveč bi zahtevali, ako bi vse le od gospoda Lapajne pričakovali, kateri ima prav dobro voljo nam vselej pomagati, a vseveden pa vender le ni.

Nikakor pa si ni g. L. zaslužil za svoj trud in požrtvovalnost take ocene, kakoršna je njega in vse njegove spise doletela v „Slovincu“ št. 163. od kolege gosp. Ravnikarja. Iz vsega, kar je g. Ravnikar v svoji oceni povedal, je razvidno, da mu prav za prav ni bilo za to, da bi kritikoval g. Lapajnevo najnovejše delo. — Ko bi bilo g. R. res kaj na tem, da bi bilo to delce kolikor mogoče popolno, bi bil lahko g. L. ponudil svoje izvrstne moči, in uverjeni smo, da bi bil g. L. vsak dober svet s hvaležnostjo sprejel. Če pa uže ni hotel g. L. pomagati pri sestavljanju posameznih krajevnih opisov, saj bi bil lahko kritikoval vsacega posebe, kakor so bili natisnjeni v „Tovarišu.“ Stavimo, da bi mu bil g. L. tudi za to hvaležen, in zdaj bi bili mi dobili kaj izvrstnega v roke. Ali g. R. ni bilo nič do tega. On je, tako se nam zdi, uže dolgo časa željno pričakoval prilike, kako bi si svojo jezo ohladil na g. L., katerega menda nič kaj prerad ne vidi. Ali je pa to prav in lepo, če tovariš tovariša pred svetom zasmehuje, ter njegovo vrednost in znanost pretehtuje, naj sodi vsak sam. Nam vsaj se zdi to, če učitelj učitelju pomanjkljivost, površnost kot

je to na tisoč načinov! Najprej je treba povedati, da se žene ne mečejo več v Bospor, niti v vreči niti brez vreče, ter da kazni s postom, z molkom, raševnikom, tepenje po podplatih ne obstojé več, k večjemu v žuganjih kacega divjega kerata. Ljubosumnost izkuša prepričati nezvestobo, a kader opazi, da ni uzmogla, niti ne divja, niti se ne maščuje več, kakor v poprejšnjih časih, kajti zdaj je veliko teže skrivati domače prepire in pretepe med štiri hišne stene; v muslomansko družbinstvo je z drugimi evropejskimi močmi prišla tudi moč smešnosti, a te se ljubosumnost boji tudi na Turškem. Vrhu tega je turška ljubosumnost hladna, mrzla, takorekoč telesna prihajoča bolj iz sebičnosti kakor iz ljubezni; ona more biti res tudi ostra, teška in huda, maščevanska, vender ne more imeti onih sto in sto oči, one preiskovalne in neutrudne delavnosti, kakor jo ima tista ljubosumnost, ki izvira iz globljine ljubeče duše.

Pomisli, kedo more bdeti nad ženami, od svojih mož ločenimi? In ako tudi néso ločene, so vender v posebnem koncu hiše, kamor on ne pride, kedo jih tukaj nadzira? Kedo hodi za njimi po križajočih se cestah

prirjeno mu lastnost po časopisih očita, po-
balinsko, učitelja nevredno. Gospod R., poka-
žite toraj Vi enkrat svojo popolnost in te-
meljitost, bodi si v tej ali v oni stroki, potem
vam bomo pripoznali, da imate pravico druge
kritikovati, a nikakor pa še ne je zasmehovati.
Do zdaj pa še od Vas — da s Preširnom
govorim — niti „fige“ nismo dobili, toraj
tudi o Vaši temeljiti učenosti ničesar ne
vemo.

Res je, da ni več skrivnost, da se uže
dolgo pogreša med učiteljskim osebjem krške
šole sloga in vzajemnost, a to drugi svet malo
briga, ali se vi pisano ali prijazno gledate.
Grdo pa je gotovo, če si kolegi svojo jezo na
tak način hladite, kakor ste Vi, g. P. R., storili.

Zakaj ne bi učitelji v tej reči posnemali
res lep vzgled v. č. duhovščine? Tudi med temi
gospodi pride časi kaj navskriž, pa nikdar ni
po časopisih čitati, da bi duhoven duhovna
očito sramotil ter njegove čednosti in napake,
zmožnosti in nezmožnosti pretehtoval. Zakaj
se ta grda napaka nahaja ravno v našem
stanu? Za to menda, ker med duhovščino so
sami časti vredni možje, med nami pa je pre-
cej neizkušene mladine ter slavohlepecev in
častilakomnikov.

Ni potreba, da bi ves svet naše napake
poznal, in vendar jih lahko odpravimo, če se
jeden drugemu prijateljsko in zaupno pribli-
žamo. Povejmo jeden drugemu prijazno med
štirimi očmi, ali pa vsaj med tovariši; pustimo
pa ostudno perilo po časnikih, ki nikomur
ne koristi, pač pa mnogo škoduje. Bili so
časi, ko so učitelji radi jeden drugega obis-
kali, se med seboj marsikaj koristnega po-
menili, pa tudi dostojno kratkočasili in raz-
vedrili se; pa tisti časi so minoli in jih menda
ne bo več nazaj. Mladi gospodje učitelji sta-
rejim le preradi zapojejo, kakor poje stari
Kranjec: „Stara šema, tiho bodi“ itd.

Če je komu sloge treba, treba jo je nam.
Ne rabimo pregovora: „Sloga jači, nesloga
tlačí“.

Iz cerkljanske okolice 20. julija. (Izv.
dopis.) V cenjenem Vašem listu se od tu
redko kaj čita, torej dovolite meni, čestiti
gospod urednik, da vam nekoliko sporočam
o žalostnih dohodkih preteklega tedna. Grozna
vročina, kakoršne uže davno ne pomnimo, nas
letos silno muči in žal! tudi človeške žrtve
tirja. Začetkom tega meseca jeli so ljudje v
Cerkljah za vročino zelo bolehati, in v teku
časa razširila se je ista po bližnjih vaseh
navzlic izdatne zdravniške pomoči, za katero
smo veleslavni vladi hvaležni. Vsled te ne-
zgode se je morala šola zatvoriti, ker je na-
lezeljiva bolezen tudi med šolsko mladež se
prikrala. Prošli četrtek popoludne padli ste
ženici Marijana Ivan na Praprotni Polici in
Marija Stupa na Gorenjem Brniku vsled soln-
čarice okolo ter sta obe naglo umrli.
V petek pa ste padli na cerkljanskem polji

Pére in Galate, po daljnih predmestjih štam-
bulskih? Kaj prèči lepemu sultanovemu po-
bočniku, da ne bi v skoku jahal memo kočije
na voglu ceste prav tisti trenotek, ko mu je
spredaj sedeči kopljenec obrnel hrbet, zadaj
sedeči ga pa ne vidi, ker je kočija vmes, da
ne bi storil onega, kar sem sam videl, da je
storil jeden, vrgel je namreč listek skozi vratca
v kočijo! Kaj pa večeri v ramazanu, ko žene
ostajajo zunaj do polnoči? Pa one dobrotne
kokone, zlasti one, ki prebivajo na meji tur-
škega in krščanskega predmestja, ki tako rade
sprejemajo v hišo zagrinjaleno prijateljico?
Toda nasledki takih zgodbic niso več tako
ostrmljivi, tako grozni. Ni več tistih odličnih
gospo, ki bi v Bospor metale ljubljene mladiče
štacunarske, v ženišče prinesle vatel blaga, ki
so ga kupile denes zjutraj, kakor je delala
neka sultanka poprejšnjega stoletja. Povsod so
štacunarji, ki trgujejo s vsem. Né treba pra-
šati, kako se turške oblasti drže nasproti tej
zlorabi. Dosti smo rekli, ako smo povedali, da
veči del naredb, katere na velike praznike
izdaja policijstvo carigrajsko, se raztega na
ženske, ter so takorekoč le nanje obrnjene ali
kot sveti ali kot žuganja. Prepovedano je, na

iz ravno istega vzroka dve delavki v nezavest;
upanje pa je, da se te dve zopet ozdravita.

V četrtek v jutro našli so 70letno Heleno
Zupanec v spalnici mrtvo. Sodnijski ogled
trupla je bil danes; ogled je pokazal, da je
za mrtvoudom umrla.

Razne vesti.

— (Tičja krađežljivost.) Iz Avgsburga
se poroča: V Gergweisu na Dólenjem Bavarskem
popravljali so star stolp in pri tem našli so več
gnezd, katera so si napravile kavke. Delavci ti pa
so se ravnali po geslu, da gre moč pred pravico
in jeli so oblastno razmetavati ta gnezda. A kako
so se začudili ugledavši med razno ropotijo več
dragocenostij, katere so si nanesli ti črni tatovi
vkup. Razen drugih rečij bila je tudi krasna sre-
berna ura z verižico v gnezd. Bog zna koga je
tedaj, ko je izginila ura, dolžil nje lastnik ter mu
morda vzel celo dobro ime. Tako reši se marsi-
katera tajnost na zelo navaden, naraven način.

— (Potovanje krvnikovo.) Atenska
„Stoa“ poroča, da je grška vojna ladija „Parilos“
dobila povelje, da pluje v Navplijo, da tam vzame
na krov krvnika (rabelnja) in vso njegovo pripravo
ter naj nastopi potovanje po Grški. V Grški obe-
šajo se zločinci vedno le meseca julija, da se tako
prihranijo troški, katere bi večkratno potovanje
krvnikovo provzročalo. Kandidatje smrti se privedó
v kako obrežno mesto, kjer se izvrši sodba nad
njimi. Ta posel krvnika pa ni preimeniten in ne
preprijeten, in ni se torej čuditi, da grška vlada
pred nekaterimi leti, iskajoča novega krvnika, do-
biti ni mogla moža, kateri bi bil posvetel svoje
moči temu poslu. Ukrenila je kratko! Pomilostila
je zločinca ter mu naložila posel krvnika — hočeš,
nočeš. Da pa ne uide, imajo ga v Navpliji za-
prtega in vsako leto ob določenem času pride ponj
vojna ladija, da ga vozi po obrežnih mestih.

— (Modistka za — pse.) Mnogo se govori
in piše o napredku in omiki v Evropi, a to je vse malen-
kost proti Ameriki, proti svetovnemu mestu Newyorku.
Tam imajo tudi psi svoje krojačice. Taka kroja-
čica za pse ima izredno elegantno delarnico, za
katero mora plačati po več tisoč dolarjev najem-
ščine. Pred to delarnico vozi se kočija za kočijo,
res da sedé v njih navadno le „stare škatlje“, a
bogate, silno bogate; služabnik v elegantni livreji
odpre kočiji vrata ter potem z vso ponižnostjo
spremlja gospodarico svojo in nje družinico, nje
spremstvo, pse, v sprejemno dvorano modistke, da
se tu utrujeni potovalci, bogata „stara škatlja“ in
psi, odpočijejo na mehkih svilenih blaznicah in po-
čakajo, dokler pride vrsta na nje. Potem se po-
meri psu suknjica, jopica, odeja, čepica — in to
vse izdelala bode spretna modistka iz dragocenega
blaga, po najnovejšem, najelegantnejšem kroji in
letnemu času primerno. In tako oblačilce za psa
velja pet do petdeset dolarjev.

— (Krščanstvo v Indiji.) Okolo sedem-
deset let uže se skuša razširiti krščanstvo tudi v
Indiji. V kratkem tem času doseglo se je izredno

primer, ženskam zahajati v notranje dele šta-
cun; prepovedano je ženskam, vozikati se v
tramveju za razvedrilo, temvè morajo na koncu
vožnje izstopiti, ter ne vračati se nazaj precej
in po taistem potu; prepovedano je ženskam,
memogredočim dajati znamenja, tukaj posta-
jati, tjakaj zahajati, na gotovih krajih dalje
se muditi kakor do določenega časa. Vsakdo
si more misliti, kako se spoštujejo take na-
redbe, in ali je mogoče, da bi se izpolnjevale.

Zdaj pa še tisto preblašeno zagrinjalo, ki
je upeljano za varnost možu, pa je postalo
branba ženi, ker ga nosijo zdaj previdljivega,
da uzbujajo želje, zdaj gostega, da lastnim
morejo zadovoljiti: prijetna in složna pri-
prava, ki more izpeljati mnogo in čudnih do-
godbic. To zagrinjalo more storiti, da srečni
zaročniki dolgo ne vedó, katera jim je ljuba
zaročnica; more storiti, da se zanj skrivajo
žene, hodijo pod tujim imenom, ker namer-
jajo se maščevati. Zagrinjalo služi za pre-
kanjevanje, za hvaležnost, za zvižčnosti, za
nagajanje, za stotero drugih stvari, iz katerih
prihaja neskončljivo besedičenje in klepetanje.

(Konèc prihodnjic.)

mного, osebito, če se pomisli, koliko težav in za-
prek se je začetkom stavilo na pot. Do 1813. l.
ni angleško-vzhodno-indijsko društvo pustilo, da bi
bil šel kateri misijonar v Indijo, kajti bali so se,
da bodo krščanstva nauki o ljubezni ovirali njih
delovanje, katero je izsesavalo deželo. Danes so
razmere drugačne, vendar se ne more trditi, da bi
misijonarje vlada posebno podpirala. Znano je, da
se angleško-indijska vlada v verskih in socijalnih
vprašanjih v Hindusu malo obnaša popustljivo.
Dandanes deluje v Indiji 30 do 40 misijonskih
društev, katera imajo okolo polu milijona pristašev;
samo lipska misija ima 13 000 članov. Se vé da
je to v primeri s prebivalstvom — 250 milijonov
— še silno piclo številce.

— (Po modi) preseza Newyork skoro vsa
mesta. Kaj se tu vse ne izumi! V slednjem času
se je v tem mestu na mnogostranske želje usta-
novilo društvo z imenom „Electric girl Co.“, ka-
teru daje postrežnice z lučjo v intenzivnosti 50 do
100 sveč v najem. Deklice nosijo na glavi elek-
trične luči napravo, katero o vsakem trenutji lahko
užgó, kader kdo pozvoni, tako da se hipoma razsvetli
prej temna veža. Društvo je izračunilo, da so take
hišine mnogo cenejše, ker ni treba, da bi luč v
veži gorela po nepotrebnem vso noč. Praktično in
originalno.

Domače stvari.

— (Mestni odbor) ima jutri v torek ob
6. uri zvečer v mestni dvorani svojo sejo. Dnevni
red seji je: I. Naznanila prvosedstva. II. Finanč-
nega odseka poročilo: a) o prošnji društva ljub-
ljanskih prostovoljnih gasilcev za nakup 300
metrov normalnih cevij na mestne troške; b) o
mestnega računarstva nasvetu, naj se odpišejo za-
ostala povračila predujemov znašajoča 100 gld.
96 kr.; c) o gospodu Karola Širnika ponudbi
gledé mestne hiše št. „Pred prulami“; d) o izidu
škontriranja vseh blagajnic in fondov, s katerimi
upravlja mestna občina ljubljanska, izvršenega v
4. dan t. m. III. Stavbinskega odseka poročilo o
g. bratov Koslerjev prošnji za premeno pogojev za-
devajočih odvajanja vode iz njihovega pivovara v
Šiški. IV. Personalnega in pravnega odseka po-
ročilo o volitvi novega odbora društva ljublj.
prostovoljnih gasilcev. V. Mestnega odbornika Ivana
Hribarja samostalna predloga: a) Naj sl. mestni
odbor sklene reorganizacijo magistratnih uradov;
b) naj se ponovi prošnja do c. kr. priv. južni že-
lezni vodstva zavoljo uvedanja tour- in retour-
listkov.

— (Beseda) na čitalničnem vrtu povodom
obletnice bivanja Nj. veličanstva v Kranjski, ka-
tera se je vršila sinočni večer, bila je po svojem
zanimivem vsposredu vseskozi sijajna. Vzlic nena-
vadno hladnemu vremenu po toliki vročini zbralo
se je dokaj odličnega občinstva, med katerim smo
opazovali veliko število gospó in gospodičin. Na-
sproti salona stal je kip Nj. veličanstva, ves v
zelenji; vrt bil je krasno razsvetljen in z zasta-
vami odičen. Iz pevskega vsposreda naj zabiležimo,
da so se vse točke občinstvu dopadle, posebno pa
Foersterjev čveterospev „V tihi noči“, prekrasna
Wecklova pesen „Vzpomladna“, katera se je po-
sebnostno precizno in kaj lepo pela, isto Nedvedov
zbor s tenorsolo „Pod oknom“. Tudi ljubljanski
„Sokol“ sodeloval je pri tej slavnostni veselici in
predstavljal 4 skupine: „Železni krog“, „Križ“,
„Oroslni“ in „Angeli“, izmed katerih sta najbolj
dopadli poslednji dve skupini. Vojaška godba svi-
rala je med posamičnimi točkami pevskega in so-
kolskega vsposreda svoj zanimiv program. Komza-
kovi „Slovanske zvuky“ in dr. Ipavic, Nemrave
„Domovina“ vzbudili sta živahno odobravanje; po-
slednja morala se je na vsestransko priznavanje
ponoviti; tudi tú je gospod kapelnik Nemrava, ka-
kor vselej, pokazal svojo mojstersko izurjenost.
Navdušenost vzkipepa pa je do vrhunca, ko se je
pred kipom Nj. veličanstva zažgal umeteljni ogenj.
Godba završi „Cesarsko“ in vse občinstvo stojé
poslušá patrijotični čin in po končani himni iz
dna srcá gromoviti „živio“ zaori Nj. veličanstvu
cesarji Franc Jožetu. — Tako je zopet pri tej
priliki zbrano občinstvo pokazalo, kako neomahljivo
je slovenski narod vdan svojem premilemu vla-
darju, — „Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slo-
venca ne gane“!

— (Blagodušen dar.) Ces. visokost nadvojvoda Sigismund daroval je novi cerkvi Jezusovega Srca 50 gld.

— (Birna) Včeraj birmoval je prevzvišeni tržaški škof g. dr. Glavina dopoldne in popoldne v stolni cerkvi kakih 600 birmancev in birmank. Botric je bilo mnogo s krasno narodno nošo, s pečami. Žal, da je motil dež obno veselje birmank in birmancev, kajti običajni izleti so morali izostati. Tudi gostilničarji in slaščičarji, kateri so na Valvazorjevem trgu postavili svoje šotore, so vzdihovali in tožili, da jim je dež mnogo pokvaril in da je bila kupčija le srednja. Prevz. škof dr. Glavina odpeljal se je večer ob 6. uri z brzim vlakom nazaj v Trst.

— (Splašili) so se konji predsedniku kranjske hranilnice g. Dreotu včeraj popoldne na Viči; prevrnil se je voz in se zlomilo oje. Gosp. Dreot, ki je padel raz voz, se ni poškodoval in posrečilo se je, konje ustaviti, ne da bi se bila zgodila kaka nesreča.

— (Na c. kr. učilnici za babice) v Ljubljani prične se zimski tečaj 1. dan oktobra t. l. Pouk je brezplačen.

— (Umrli je) dne 20. julija t. l. na Blanci pri Sevnici g. Alojzij Lenček, veleposestnik, v 57. letu svoje dobe. Pokojnik bil je 1866. l. izvoljen za kmetski okraj breški v štajarski deželni zbor, in ta deželni zbor volil ga je v državni zbor, kjer je možato zastopal pravice štajarskih Slovencev. Pokojni g. Lenček je bil tudi velik podjetnik pri gradnji železnic. Tudi v svoji občini in kot načelnik okrajnega zastopa je kaj vspešno deloval in bil odlikovan z zlatim križcem za zasluge. Slednja leta bil je na duhu bolan. Vrlemu rodoljuba blag spomin!

— (Za uboge učiteljske vdove in sirote) razpisano je jedno mesto ustanove dekana Jerine letnih 30 gld. 36 1/2 kr. Prošnje naj se izročijo deželni vladi do 15. avgusta t. l.

— (Iz Nove Vasi) pri Rakeku se nam dne 19. t. m. poroča: Včeraj pogorelo je v Ravnah posestniku Lesarju hiša, skedenj in kozolec. Zaradi velike suše užgala so se pohištva skoro vsa na jedenkrat, in ker so sosede skoro vsi na polji bili, torej skoro misliti ni bilo, da bi se kaj otelo. Zažgal je petletni sin, ki je pod kozolcem zakuril. Pogorelec je pri „Slaviji“ za 1000 gld. zavarovan.

— (V Toplice) na Dolenjskem došlo je do 15. julija t. l. 451 gostov.

— (Tatvina.) Iz Mavčic se nam poroča v 19. dan t. m.: V noči od 17. na 18. dan t. m. ukradli so lopovi iz Jan. Jenkovega hleva na Jami pri Mavčicah kravo v vrednosti 90 gld. Do zdaj se ni še posrečilo, zločincem na sled priti, akoravno jih žandarmerija pridno zasleduje.

— (Civilni zakon.) Javni oklic civilnega zakona vršil se bo de dni prvokrat po političnem oblastvu, mestnem magistratu v Ljubljani. Poročila se bosta Jurij Batelth, 26 let star iz Altbietlitz v Šleziji, mašinist pri sv. Ani poleg Tržiča, in Ana Lončar, 26 let stara gostilničarjeva hči pri sv. Ani poleg Tržiča. Ženitni oklic vrši se zaradi tega po političnem oblastvu, ker je oklic odbil protestantovski župnik ljubljanski in za tega delj ker se je Jurij Batelth zavezal pismeno, da bo vse otroke iz tega zakona vpisal v rimsko-katoliško vero in ker se hoče poročiti le v katoliški cerkvi v Tržiči. Protestantovski župnik ljubljanski pa je zahteval, naj bi bili otroci moškega spola iz tega zakona protestantske vere in naj bi se poroka vršila v protestantovski cerkvi ljubljanski, katere zahteve pa Batelth ni hotel izpolniti, torej je prosil za politični ženitni oklic, kateri se mu je dovolil.

— (Slovanska cerkvena slavnost na Dunaji.) „Cvetje z vrtov sv. Franciška“ poroča v svojem 7. letošnjem snopiču to-le: „Od nedelje 25. do sobote 31. majnika se je obhajala na Dunaji stoletnica grško (slovensko)-katoliške farne cerkve sv. Barbare. V nedeljo se je slovesnost začela z veliko mašo v starem slovenskem jeziku. Opravljala sta jo škofa Sembratović in Stupnjicki v pričjo papeževga poslanca nadškofa Vanutellija, nadškofa dunajskega, ministra galiskega in mnoge druge visoke gospode, zlasti mnogih poljskih, českih in naših slovenskih državnih poslancev. Popoludne je bilo slovesno kosilo. Pri

tem kosilu je govoril papežev poslanec med drugim blizu te-le besede v latinskem jeziku: „Kako je sedanjemu svetemu očetu Leonu sreča rusko-slovenske cerkve, rusko-slovenske duhovščine, rusko-slovenskega naroda pri srcu, to se z navadnim človeškim jezikom skoro ne da izreči. Naj živi zedinjenje rusko-slovenske z rimsko cerkvijo; naj živijo presvetli škofje rusko-slovenske cerkve; naj živi rusko-slovenska duhovščina; naj živi in živi narod rusko-slovenski, ljudstvo rusko-slovensko.“ Te slovesno in, kakor se je očitno videlo, iz srca govorjene besede so mogočno ganile zbrane ruske Slovence (Male Ruse). Pa ne le njim, ki so bili pričujoči, vsem katoliškim ruskim Slovenom bo ostala ta svečanost v neminljivem spominu.“

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Toulon, 21. julija. Včerajšnji dan umrlo je v Marseillu 15 oseb za kolero.

New-York, 21. julija. Posebni vlak Connoton-Valleyske železnice skočil je v soboto zvečer z tira pri Cantonu (Ohio); vlak zvrnil se je čez železnocestni nasip v tri črevlje globoko vodo; 25 oseb je bilo ranjenih, 12 oseb se pogreša, in skoro gotovo so bile tudi te usmrteno.

Gorica, 19. julija. Deželni zbor se je danes zatvoril, rešivši vse predloge; deželni glavar zaklical je pri zatvorenju trikratni živio na Nj. veličanstvo cesarja, čemur je zbornica živahno soglašala.

Inomost, 19. julija. V seji deželnega zbora se je predlog o ustanovitvi okrožnega zbora in okrožnega odbora za vlaško Tirolsko pri imenitem glasovanju izročil odseku; nj. ekscelenca namestnik dokazoval je iz utemeljitve v daljšem, odobravanem govoru, da predlog ne meri le na administrativno, marveč tudi na politično in državno-pravno delitev dežele, sicer pa da bi se po izjavi predlagateljev izpolnil le jeden del želja, če se vzprejme ta predlog. Namestnik svari v daljšem govoru pred predaleč sezajočimi narodnostnimi zahtevami, katere nimajo druga vspeha, kakor da kalijo notranji mir.

Linec, 19. julija. Utrgal se je danes po noči oblak in voda preplula je Hallstadt; prostori zasuti s kamenjem. Mesto in saline so hudo poškodovane. Na brzozjavno prošnjo odposlalo se je od tu 100 pionirjev na pomoč.

Pariz, 20. julija. Po londonskih poročilih „Agence Hava“ se je v včerajšnji seji finančne komisije egiptovske konference glasovalo o angleškem predlogu zaradi redukcije zemljiščenega davka in vsled tega tudi obrestij državnega dolga in predlog zavrgel se je z vsemi proti glasovom angleških delegirancev. Nasprotni projekt Blingnièresov zadovoljuje vse zahteve, ne da bi bila kaka redukcija potrebna ter obeta še prebitek 500 000 funtov.

Pariz, 20. julija. Od včeraj zvečer do danes do 10. ure dopoldne je v Toulonu 31 oseb, v marseillu 32 oseb za kolero umrlo. Močan Mistral (mrzel severno-zahodni veter) daje upanje, da kolera poneha.

Rim, 20. julija. Papež poslal je škofu v Marseillu 20 000 frankov, naj jih razdeli med reveže v Marseillu in Toulonu.

London, 20. julija. Na britskem parobrodu „Saint Dustan“, kateri je plul od Marseilla v Liverpool, sta umrli dve osebi. Ladija je v reki Merseji v karanteni.

Pariz, 20. julija. V Arlesu so štiri, v Sisteronu dve osebi, v Nimesu jedna oseba za kolero umrli; tudi v Parizu so bili trije slučajji Cholera nostras; dve osebi izmed teh sta umrli.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 21. julija.

| | |
|--|------------|
| Jednotni drž. dolg v bankovcih | gld. 80.60 |
| „ „ srebro | 81.55 |
| Zlata renta | 103.30 |
| 5% avstr. renta | 95.85 |
| Delnice narodne banke | 857.— |
| Kreditne delnice | 301.50 |

| | |
|----------------------------------|-------------------|
| London 10 lir sterling | 121.80 |
| 20 frankovec | 9.67 ² |
| Cekini c. kr. | 5.77 |
| 100 drž. mark | 59.55 |

Tujci.

Dne 19. julija.

Pri Maliči: Rosenberg, Wolkenfeld in Weber, potovalci, z Dunaja. — Mühlbacher, fabriški vodja, in pl. Kohlmayr, dijak, iz Celovca.

Pri Slonu: Hanušova Theod., zasebnica, in Hanušova Mil., učiteljica, iz Prage. — Rovašini, posestnik, s soprogo, in Rosinger, potovalec, iz Trsta. — Sarkotič, brzojavni uradnik, iz Zagreba. — Warty, lekarka soproga, iz Idrije. — Bežan, belež. koncipijent, iz Kočevja.

Pri Južnem kolodvoru: Esenbach, potovalec, iz Monakova. — Magnus, pastor, iz Letschina. — Hlavaty, ofic. sirota, in Pöchler, trgovec, z Dunaja. — Leitner, uradnika soproga, iz Wartberga. — Barault, trgovec; Meiklejohn in Robb, zasebnika, in Wentzel, prof. uđova, iz Trsta. — Hartmann, potovalec, iz Pilzna. — Samsa, posestnik, iz Il. Bistrice. — Ullrich, civ. inženér, z rodbino, iz Kranja.

Umrli so:

Dne 18. julija. Helena Alič, delavska soproga, 39 l., Sv. Petra cesta št. 70, solničarica.

Dne 19. julija. Marija Colloretto, zasebnica, 48 l., Stari trg št. 28, plučnica. — Bruno Zenari, eskomptne banke vodje sin, 5 l., Fran Josipova cesta št. 9, davica. — Antonija Kurent, šivilja, 19 l., na Gradu št. 2, plučna tuberkuloza.

V bolnici:

Dne 18. julija. Marjeta Šešek, gostinja, 65 l., vnetje pluč.

Tržne cene.

V Ljubljani 19. julija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 52 kr., domače 8 gld. 12 kr.; ječmen 4 gld. 39 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 85 kr.; proso 6 gld. 34 kr.; tursica 5 gld. 60 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. — kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld. — kr., fižol 9 gld. — Goveja mast kilo po 93 kr., salo po 78 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 50 kr., svinjina 70 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 40 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dné 19. julija.

Trst: 57 72 14 37 34.

Linec: 68 45 72 58 31.

Meteorološko poročilo.

| Dan | Čas opazovanja | Stanje barometra v nam | Temperatura | Vetrovi | Nebo | Mokrina v mm |
|------------|----------------|------------------------|-------------|-----------|----------|--------------|
| 18. julija | 7. zjutraj | 736.21 | +21.0 | vzh. sl. | js. | 30.00 |
| | 2. pop. | 732.10 | +30.1 | „ | „ | dež |
| | 9. zvečer | 731.29 | +23.6 | jzpd. sl. | „ | „ |
| 19. julija | 7. zjutraj | 733.35 | +15.4 | vzh. sl. | dež obl. | 22.20 |
| | 2. pop. | 734.28 | +15.0 | „ | „ | dež |
| | 9. zvečer | 734.52 | +14.4 | „ | „ | „ |



Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, prilepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.